

De Ster

Het Joseph Smith Monument

Een granieten zuil verheft zich

(Zie blz. 226)

15 Juni 1938

DE STER

van

De Heiligen der Laatste Dagen

43e Jaargang — No. 12

»De Ster« van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in Nederland verschijnt tweemaal per maand.

Abonnementsprijs: f 0.50 per drie maanden, f 0.90 per half jaar en f 1.50 per jaar.

Buitenland f 2.— per jaar.

Gironummer 240615

Laan van Poot 292 - Den Haag

»Want gij zijt tot vrijheid geroepen, broeders! alleenlijk gebruikt de vrijheid niet tot eene oorzaak voor het vleesch; maar dient elkander door de liefde; want de geheele wet wordt in één woord vervuld, namelijk in dit: Gij zult uwen naaste liefhebben als uzelf.« — O.O.V. leuze 1938-1939.

FRANKLIN J. MURDOCK

Redacteur

HARRY KRANENDONK

Assistent

JOHANNA A. RIET

Assistente

INHOUD

Blz.

JOSEPH SMITH

Door Oud. Nephi Jensen 223

KAMERAADSCHAP

Door Oud. Dr. Adam S. Bennion 227

VAN DE REDACTIE:

HET CARTHAGE-MARTELAARSCHAP

Door Oud. Harry Kranendonk 228

JOSEPH SMITH 229

NABESCHOUWING

Door Pres. Franklin J. Murdock. 230

GROETEN VAN DEN PRESIDEERENDEN BISSCHOP 231

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING 236

„DE WEG TOT VOLMAKING” 231

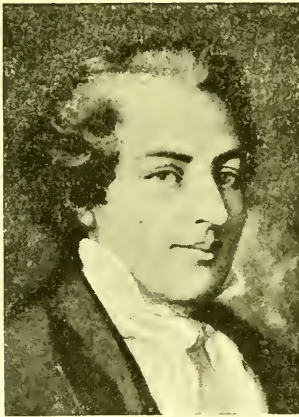
BIJ DE VOORPAGINA 226

JOSEPH SMITH

Een toespraak door Oud. NEPHI JENSEN

De Meester zeide: „Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, doch het zwaard.” Carlyle had wellicht hetzelfde in gedachten, toen hij schreef: „Ieder leit is een strijd”. Hoe grooter het „feit”, hoe grooter de „strijd”. Waarheid is het grootste feit der wereld. Haar botsen tegen dwaling is de onvermijdelijke strijd der eeuwen.

Iedere groote leider der menscheid is in zekere mate een verpersoonlijking van de waarheid. De mate der waarheid, naar welke hij leeft en welke hij leert, is de mate van den invloed, welke hij op de wereld kan uitoefenen. Christus was „de Waarheid”. Zijn woorden

en werken deden de oppervlakkige, geestloze verdedigers van oude en vereerde dwaling razen en tandenknersen.

Wanneer de nederige hervormer met zijn geestelooze gedachten, half dwaling en half waarheid, in contact komt met de gedachte en meeningen van zijn tijd, verwekt dat geen groote opschudding. Doch wanneer een stoutmoedige profeet van God, zoals Joseph Smith, met zijn hart vol waarheid en den vlammen adem van den Almachtige op zijn lippen, de diepgaande feiten

omtrent God, den mensch en de eeuwigheid verkondigt, spannen alle machten der dwaling samen, de goddeloozen fronsen, het gepeupel tiert en betaalde leeraars van de beschilderde halve waarheid laten de honden van oorlog en vervolging los.

Dezelfde opschudding, welke werd teweeggebracht, toen de jongen Joseph Smith zijn eerste visioen verklaarde, verkondigt de goddelijkheid van zijn zending. Want een naam, welke in den beginne reeds zoo luid weerklinkt, moet toch wel aan iets bovenmenschenlijks verbonden zijn.

Zijn loopbaan begon in 1820, toen hem het visioen van den Vader en den Zoon werd gegeven. Dat jaar werd Herbert Spencer geboren. De namen van deze beide mannen werden over de geheele wereld gehoord. De eene is synoniem van twijfel; de andere toonde een verheven geloof. De eene was de hoogepriester der evolutie; de andere was een profeet van een levend geloof. Beiden streefden er naar, hetzelfde te vinden, de kennis van God. Herbert Spencer gebruikte den sleutel van de reden en Joseph Smith den sleutel van het geloof. Herbert Spencer trachtte God te vinden door een eindelooze ontleding van de korst der dingen. Joseph Smith ging door het gebed rechtstreeks tot de tegenwoordigheid van God. Herbert Spencer eindigde zijn lange leven met de woorden: „God is ondoorgrondelijk”. Joseph Smith, toen nog een jongen van veertien, zag den Maker van allen en hoorde de Stem, welke den storm had gestild en de golven gekalmeerd.

In de eeuw, waarin Huxley welbespraakt redeneerde over een „afwezig God”, en geleerde theologen bogen voor het altaar van een redekunstig beeld, ontdekte Joseph Smith weder den waren en den levenden God. Ten aanzien van de eeuwenoude leer van een God „zonder lichaam, deelen, en hartsichten,” verklaarde deze moedige

profeet, dat de Heere des hemels een tastbaar personage is, naar wiens juiste beeld en gelijkenis de mensch werd gemaakt. Stoutmoedig gooide hij de openstapeling van woorden aangaande de Drie-eenheid van den Concilie Nicea omver en verklaarde eenvoudig, wat de Bijbel duidelijk leert, dat de Vader en de Zoon en de Heilige Geest drie afzonderlijke personages zijn, doch één in gedachten en doel. Terwijl de trouweloze priesters van holle belijdenissen veraf stonden en God met koude woorden en leege theologische formules aanriepen, verkondigde Joseph Smith weder de

begin van de ware moderne geestelijke renaissance.

De jongen, die dien dag in het stille bosch bad, had een hart zoo diep als de waarheid en zoo verheven als de hemelen.

Ondanks leerstellingen, dogma's en twijfel geloofde hij in Hem, Die zeide: „Indien iemand van u wijsheid ontbreekt, dat hij ze van God begeere, die een iegelijk mildelijk geeft en niet verwijt en ze zal hem gegeven worden.“ Het levend geloof van dezen jongen doorboorde den blauwen koepel, waardoor zeventien eeuwen lang geen woord was nedergezonden en riep tot de aarde de majesteit des hemels uit.

Toen de jongen dien dag, dat geheiligde bosch uit kwam, was hij grooter dan de meeste geleerde theologen en vermaardste filosofen. Hij kende den sleutel tot de kennis van God. Hij had een macht, grooter dan die, welke een vorst bezat. Hij bewaarde in zijn hart het machtigste in het heelal, het oneindig geloof, hetwelk de machten des hemels de dienstknechten der menschen doet zijn.

Voor Joseph Smith dat visioen zag, in antwoord op een gebed, geïnspireerd door een speciale Bijbelbelofte, was de Bijbel eeuwenlang louter profetisch geweest. Hij was een doode letter, waarin vervat de handelingen en beloften van God tot een andere eeuw. Hij bracht geest en leven tot de doode letter door te toonen, dat God heden dezelfde dingen wil doen, welke Hij in Zijn boek belooft. Door de betooverende aanraking van het geloof van dezen profeet werd de Bijbel in feite en waarheid het Boek van God, een samenvatting van Zijn ware beloften tot alle menschen van alle eeuwen en alle landen.

Ten tijde, dat de theologen van alle gelooven en kerken zeiden, dat de Bijbel alhetgeen bevatte, hetwelk God aan den mensch wilde openbaren, vertaalde Joseph Smith door goddelijke inspiratie het *Boek van Mormon* van de gouden platen, welke het verslag van God's handelingen van Zijn „andere schapen“ bevatten, de voorvaderen der Amerikaansche Indianen. Voor hij wist, dat Johannes de openbaarder had voorspeld, dat in het uur van God's oordeel een

Joseph Smith's eerste visioen

Naar een glas-in-lood schilderij door
J. Leo Fairbanks.

warme, ontroerende waarheid, vervat in het gebed des Heeren „Onze Vader, Die in de hemelen zijt“.

Zijn eerste luid gebed was de eerste ware geloofskreet, welke vanuit deze koude, bijgeloovige wereld was opgestegen, sinds de dichte duisternis der middeleeuwen waarheid van het altaar en levend geloof vanuit het menschelijk hart had verdreven. Het kenmerkte het begin van een periode. Het was het

engel zoude vliegen in het midden des hemels, hebbende het eeuwig evangelie om te verkondigen den genen, die op aarde wonen, verklaarde Joseph Smith, dat deze gouden platen hem door een engel waren geopenbaard. In minder dan een eeuw, nadat hij de wereld het *Boek van Mormon* had gegeven, zooals het Evangelie door een engel tot de aarde werd gebracht, hadden bijna een half millioen menschen de boodschap aangenomen. Deze ijverige volgelingen van Joseph Smith hebben het Boek in veertien talen overgezet en zij zenden de daarin vervatte boodschap aan alle naties, geslachten, talen en volken". (Openb. 14:6) Dit was de letterlijke vervulling van een bijbelprofetie, de betekenis van wat door de vermaardste studenten der Schriften nog niet was ontdekt.

Volgens goddelijke openbaring organiseerde hij de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste dagen, welke een volmaakt evenbeeld is van die, welke de Heiland achttien eeuwen geleden vestigde. Deze Kerk bezit elken bedienaar, dien de Christus in Zijn eerste Kerk plaatste, van den raad der twaalfen, hoogepriesters, zeventigers, ouderlingen en evangelisten tot aan de lagere bedienaars, priesters, leeraars en diakenen. Deze bedienaars zijn begiftigd met het heilige priesterschap, hetwelk tot hen is gekomen door mannen, die het door daadwerkelijke verordineering van Petrus, Jakobus en Johannes hadden ontvangen, die in de negentiende eeuw tot de aarde kwamen om het uitdrukkelijk doeleinde van het priesterschap te bevestigen.

Terwijl het Egyptisch een absoluut doode taal was, zelfs de bekwaamste studenten onbekend, vertaalde Joseph door het licht van inspiratie uit het Egyptisch het verloren Boek van Abraham. De door den profeet gegeven verklaring aan Egyptische karakters in de facsimilés in het Boek van Abraham gedrukt, is bewezen juist te zijn. Door het verrichten van dit vertaalwerk alleen bevestigde Joseph Smith het groote stempel van goddelijkheid op zijn werk.

Door goddelijke inspiratie werd

hem de ware vooruitziendheid van den profeet gegeven. Acht en twintig jaar voor het uitbreken van den Amerikaanschen burgeroorlog voorspelde hij, dat er een oorlog zou beginnen met „den opstand in Zuid-Carolina”, dat de „zuidelijke staten” verdeeld zouden zijn tegen de noordelijke staten en dat de zuidelijke staten Groot Brittannië te hulp zouden roepen; en dat deze strijd zou leiden tot den dood en ellende van vele zielen. Iedere bijzonderheid van deze profetie werd tragische werkelijkheid door den doodsstrijd tusschen de zuidelijke en noordelijke staten van de Amerikaanse Unie. Meer dan een millioen graven in de Ver. Staten bewijzen heden de ware profetische kracht van dezen zeer bijzonderen man.

In plaats van geestelijkheid vond hij overdreven gevoeligheid. De predikers wijdten welbespraakt uit over het Pinksterfeest, de verdeelde tongen vuurs, doch droomden nimmer, dat een volk, hetwelk achttienhonderd jaar later leefde dan den tijd, waarin Petrus predikte en het hart van zondaars ontroerde, zich kon verheugen in den Geest, welke getuigt, openbaart en profeteert. Terwijl de geestelijken in den breede de dingen beschreven, welke God voor Zijn volk van ouds had gedaan, getuigde Joseph Smith met kracht van de groote dingen, welke God thans voor Zijn volk doet. Hij herverzekerde de beloften van ouds en toonde de echtheid daarvan aan.

Hij beantwoordde de vraag: „Van waar komt de mensch?” op een wijze, waarop de dichter en filosoof deze thans gaan beantwoorden. In de woorden „De mensch is, opdat hij vreugde moge hebben” gaf hij de beste en waarste uitlegging van het doel van 's menschen bestaan. Terwijl de theologen nog zeiden, dat de mensch slechts een zoon der aarde was, verklaarde hij, dat de mensch daadwerkelijk en in waarheid de zoon van God was, bestemd om in de eeuwige jaren van God te overwinnen, verbeteren, ontwikkelen, toenemen in intelligentie, wijsheid, goedheid, macht en heerlijkheid totdat hij volmaakt wordt, gelijk God in den hemel volmaakt is.”

Hij vernietigde de oneindig gruwelijke leer van eeuwige straf, welke willekeurig naar de eeuwige onuitbluschbare vlammen verdoemd alle niet-christenen en harpen en vleugelen uitdeelt aan allen, goed of kwaad, die eenvoudig de woorden spreken „Ik geloof in Jezus.” Hij bevestigde opnieuw de uitspraak van Johannes, dat de mensch naar zijn werken zal worden geoordeeld.

Hij verjoeg de duisternis van het graf. Hij verloochende de bekrompen leer, dat des menschen hoop op zaligheid met zijn beenderen wordt begraven en leerde de weldoende leerstelling van een zaligheid voor de dooden.

Hij gaf de wereld de heilzaamste, hygiënische voorschriften, vervat in een goddelijke openbaring, bekend als het Woord van Wijsheid, hetwelk het gebruik van thee, koffie, tabak, alcoholische dranken en het buitenmatig gebruik van vleesch verbiedt. Na het bekend worden van deze openbaring zijn wetenschappelijke onderzoekingen ingesteld en zij hebben de groote waarde van deze heilzame voorschriften voor een praktisch leven bewezen.

Welk een man was hij! Hij was een ziener. Met het heldere licht van God's geest zag hij het verleden der naties, thans met het stof der eeuwen bedekt. Hij was een profeet. Door de inspiratie van den Heiligen Geest zag hij het morgen en overmorgen. Hij was een leeraar. Hij gaf de we-

reld in haar meest verlichte periode een gezonde, redelijke, orginee, en begrijpelijke godsdienstphilosophie, welke met succes den tegenstand van geleerden en de vervolging van de goddeloozen voor bijna een eeuw heeft weerstaan. Hij was een organisator. Door de hulp van goddelijke inspiratie vestigde hij een Kerk, zoo volmaakt in organisatie en innerlijke werken, dat het zelfs den lof afdwingt van hen, die haar verachten. Hij was een leider der menschen. Door de magische kracht van zijn karakter, zuivere oprechtheid, en groote onkreukbaarheid aan de waarheid en God, vergaderde hij rondom zich als zijn hulpen en luitnants in het werk der gerechtigheid een schare mannen van de hoogste rechtschapenheid en de grootste aangeboren intelligentie.

Hij behoort tot de eeuwen. Het trompetgeschal van zijn machtig geloofsfeit zal door alle landen en oorden weerklinken en een twijfelende wereld tot God terugvoeren. Allen, die acht slaan op den zuiveren, helderen klank van deze diepen, oprechten toon der hope zal voor immer dezen waren profeet van God eeren. Zoolang de menschen zullen vasthouden aan een oprecht geloof, reine liefde, de waarheid en God eeren, zullen zij in eeuwige vereering den naam van dezen grooten en goeden man hooghouden, die geloof ontdekte, waarheid onderwees en God verheerlijkte.

* * *

BIJ DE VOORPAGINA

„Een granieten zuil verheft zich op de plaats, waar hij werd geboren” is de beschrijving, welke Oud. John Henry Evans geeft aan het Joseph Smith Monument in zijn boek *Joseph Smith, An American Prophet*. Het monument, op de voorpagina van *De Ster* afgebeeld, staat te Sharnon, Vermont, waar de profeet Joseph op 23 December 1805 werd geboren.

In de negentig jaar, welke sinds het martelaarschap van den profeet in 1844 zijn verlopen, heeft de wereld groote veranderingen zien plaatsvinden. Zij heeft de Kerk, welke hij onder de inspiratie van God oprichtte, tot een wereldwijde organisatie zien groeien en het *Boek van Mormon* in een groot aantal talen zien overzetten, terwijl bijna een millioen leden van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste dagen hartgrondig dankbaar zingen „Wij danken U, Heer, voor profeten”.

KAMERAADSCHAP

Door Dr. Adam S. Bennion

van het Algemeen Hoofdbestuur der
Deseret Sunday School Union.

Ik zal uw volkje niet mogen kiezen — doch wilt u eens zoo goed zijn om uw lijst vrienden na te gaan. Wie zijn ze en hoe bent u aan hen gekomen? „Kans” en „keuze” spelen beide hun rol en gelukkig is hij, die zoowel „kans” als „keuze” beheerscht.

Iemand stelde engagement als een onderwerp van bespreking voor, doch ik weigerde; werkelijk, ik weet er niet genoeg over om dit

juist te bespreken. Daarnaast is het een onderwerp, dat zoo intiem en persoonlijk is. Ik houd er van om mij over het algemeen wat meer met kameraadschap bezig te houden, omdat dit zoo nauw aan ons allen verwant is. Hieromtrent bestaat geen theorie; het is zoo steeds echt — het is uw vraagstuk — uw gansche leven is er op gebaseerd.

Het beste, waarmede ik u kan helpen, dit onder de oogen te zien, is enkele wenken op te diepen uit de jaren, welke ik alreeds heb ge-

leefd, en deze kunnen u van dienst zijn langs het levenspad.

Ik zou werkelijk liever met u om de tafel zitten en deze vraagstukken bespreken. Doch hier zou ik gaarne uw aandacht vragen voor enkele grondbeschouwingen in de hoop, dat u daarover later heel veel zult nadenken en hierop uw eigen antwoord geven. Uw leven zal gelukkiger of minder gelukkig zijn vanwege uw antwoord op de vraag, Kameraadschap genoemd. Laat mij u twee voorvallen aanhalen uit het niet verre verleden, teneinde aan te toonen, hoe ware kameraadschap kan zijn:

Omdat ik eens een van de leden van zijn gezin een kleinen dienst had bewezen, komt er de laatste kwarteeuw ieder voorjaar een man op mijn kantoor, die nu negentig jaar is. Ik weet altijd, dat het voorjaar er is, omdat hij me dan een bos katjes medebrenkt. Zijn gezin is overleden, allen behalve een. Zij is in de veertig en ze is verlamd. Reeds bijna een jaar kan ze niet loopen. Op negentigjarigen leeftijd kan hij niet werken. Toen hij de laatste keer kwam, zeide hij: „Broeder Bennion, indien u dat in uw leven immer hebt betwijfeld, wilt u dan een ouden man u niet laten vertellen, hoe heerlijk het is, vrienden te hebben”.

Ik reis nog al veel en spreek dan met verschillend slag menschen. Doch de groep, welke mij het meest heeft verteld, is een groep in Boise, Idaho, in het staats-verbeteringsgesticht. Er waren daar zooveel jonge mannen — honderd en zestig. Zij zeiden, dat zij zoo graag wilden, dat ik zou spreken, opdat enkelen hunner daardoor zichzelf weer

(Vervolg op blz. 232).

15 JUNI 1938

VAN DE REDACTIE

HET CARTHAGE-MARTELAARSCAP

Op den zeven en twintigsten dezer maand is het vier en negentig jaar geleden, dat donkere schaduwen over een gevangenis in Carthage vielen. Toen werden Joseph Smith, zijn broeder Hyrum, John Taylor en Dr. Willard Richards gevangen genomen voor wat werd beschouwd als een weloverwogen plan, teneinde den profeet te vermoorden. Zij waren hiervan allen doordrongen, doch waren niet in het minst verontrust en vol innerlijken vrede. Zij waren in de gevangenis, omdat zij zichzelf hadden overgegeven.

In de gevangenis waren allen ondergebracht in een kamer op de tweede verdieping. Hier brachten zij den dag door met brieven schrijven, zingen, bidden en het geven van hun getuigenis aangaande de goddelijkheid van het Evangelie van Jezus Christus in deze laatste dagen. Laat in den namiddag zong op verzoek van den profeet John Taylor het lieflijke en troostvolle lied:

„Een arme reiziger, moe en mat,
Is dikwijls op mijn weg getreên,
Die oh, zoo nederig „Help me” bad,
Dat 'k nimmer zeggen konde
[„neen”....

Toen hij klaar was, vroeg de profeet hem het nogmaals te zingen. Eenigszins terneergedrukt door het naderend onheil, zeide hij den profeet, dat hij het niet voor de tweede maal kon zingen, doch ten einde Hyrum een genoegen te doen, zong hij de troostende woorden andermaal, doch thans met nog meer gevoel. Tegen vier uur kwam de gevangenisbewaarder hun waarschuwen, dat zij veiliger zouden zijn in een cel beneden. Kortens tijd daarna ontstond er buiten de gevangenis een tumult — een bende van tweehonderd mannen met zwartgemaakt gelaat stormde op de ge-

vangenis toe en de wacht, welke gewapend was, schoot op hen, ten einde hun bloedige voornemens te vrijdelen.

Velen van het gepeupel stormden naar boven, terwijl anderen door het open venster van beneden af naar binnen schoten. De gevangenen sprongen onmiddellijk op de deur toe, doch de moordenaars braken die open en duwden hun geweer de kamer binnen. Oud. Taylor en Richards trachtten met een wandelstok de geweren af te weren. Kogels vlogen langs de trap en door de deuropening. Broeder Hyrum, die voor de deur stond, werd het eerste getroffen. Terwijl hij op de vloer viel, riep hij uit: „Ik ben een dood man!” Terwijl hij viel, werd zijn lichaam nog met verscheidene andere kogels doorboord. Joseph riep uit: „Oh, mijn dierbare broeder!” Hij maakte de deur voorzichtig open en schoot met zijn pistool naar de richting van de trap.

Toen hij zag, dat hij in de kamer niet veilig was en denkend, dat hij het leven van zijn metgezellen kon redden, indien hij uit raam sprong, liep Joseph kalm naar het venster en sprong naar beneden. Onmiddellijk werd zijn lichaam door drie kogels getroffen en hij viel in de handen van zijn moordenaars, terwijl hij uitriep: „Oh Heere, mijn God!”

De dood trad onmiddellijk in en hij lag met het gelaat op den grond. Een van het gepeupel, barrevoets en met opgerolde broekspijpen en hemdsmouwen, nam het levenlooze lichaam en zette het tegen den rand van een waterput. Daarna werd vier mannen bevolen te schieten en wederom viel het lichaam op den grond.

Oud. Taylor was eveneens ernstig gewond — hij had vier schotwonden. Een kogel raakte zijn horloge, toen hij trachtte uit het venster te springen, doch daardoor werd hij terug in de kamer geworpen.

Toen Oud. Richards, die aan kogelwonden was ontkomen, de kamer wilde verlaten, riep Oud. Taylor hem; hij keerde terug en droeg den gewonde naar boven naar den middentoren en legde hem op een bed, dat hij daar had gemaakt en bood daarna alle mogelijke hulp.

Met den dood van den profeet dacht de buitenwereld een einde aan het Mormonisme te hebben gemaakt, doch inplaats daarvan is het Mormonisme vooruitgegaan en zijn vruchten tellen nu bijna een millioen leden. Duizenden zendingen worden ieder jaar uitgezonden

naar alle deelen der wereld om het Evangelie van Jezus Christus te verkondigen, zooals in deze laatste dagen hersteld.

„Opoffering brengt ons den zegen
[des hemels;
't Bloed van dien Godsman vergeldt
[eens den Heer;
Wereld, ontwaak om uw rechter
[t' ontmoeten,
Heel 't menschdom kent Broeder
[Joseph eens weer”.

Harry Kranendonk.

* * *

JOSEPH SMITH,

de moderne Profeet

PROFESSOR John Henry Evans heeft in het voorwoord van zijn schitterend boek, getiteld *Joseph Smith, An American Prophet*, een korte, doch duidelijke en indrukwekkende opsomming gegeven van de verrichtingen van dezen waarlijk grooten man tijdens zijn kort doch buitengewoon succesvol leven.

„Hier is een man, die werd geboren te midden der naakte heuvelen van Vermont; hij werd grootgebracht op de landen van New York; bezocht nimmer een college of hooge school; hij woonde in zes staten, waarvan er niet een hem tijdens zijn leven de zijne kon noemen; hij bracht maanden in de vuile gevangenissen van dien tijd door; zelfs, wanneer hij zijn vrijheid had herwonnen, werd hij als een vluchteling nagejaagd; hij werd eens met teer besmeerd en daarna met veeren bestrooid en voor dood achtergelaten; hij werd met zijn volgelingen door woedende stadgenooten van New York naar Ohio gedreven, van Ohio naar Missouri, en van Missouri naar Illinois; en hij werd op den jeugdigen leeftijd van acht en dertig jaar doodgeschoten door een bende met zwartgemaakte gezichten.

Toch werd deze man de burgemeester van de grootste stad van Illinois en de vooraanstaandste burger van den staat, de commandant

van het grootste leger goed geoefende soldaten in het land, behalve het Federale leger, de grondvester van steden en van een universiteit, en dong naar de plaats van president der Vereenigde Staten.

Hij schreef een boek, hetwelk alle letterkundige critici een honderd jaar beschaamd heeft doen staan en hetwelk heden over de geheele wereld meer gelezen wordt dan eenig ander boek, behalve de Bijbel. Op den drempel van een meerderjarigen leeftijd vestigde hij een sociaal mechanisme in de moderne wereld, hetwelk de volmaaktheid het meest benaderde en ontwikkelde een godsdienstphilosophie, welke alles van dien aard in de geschiedenis, wat betreft volledigheid en samenhang, tart. En hij zette de machinerie van een economisch systeem ineen, hetwelk alle vrees uit het hart der menschen kon verbannen — de vrees voor gebrek in tijden van ziekte, ouderdom, werkloosheid en armoede.

In dertig landen zijn mannen en vrouwen, die tot hem opzien als een grooter leider dan Mozes en een grooter profeet dan Jesaja; zijn volgelingen tellen nu tegen een millioen; en alreeds verheft een granieten zuil zich op de plaats, waar hij werd geboren, terwijl een andere staat op de plaats, waar hij de inspiratie voor zijn Boek ontving.”

NABESCHOUWING

De Juniconferentie was een aansporing voor allen, die ze hebben bijgewoond. Alle bijeenkomsten werden gehouden in de Rotterdamsche kerkzaal, gelegen aan de St.Janstraat 15a.

Te beginnen Donderdagmiddag 2 Juni, werd een goed bezochte openingsvergadering gehouden door Zondagsschool en Jeugdwerk. Ambtenaren- en leeraars(essen) ontvingen instructies omtrent klaswerk, lesvoorbereiding en omgang met de leerlingen. Het was een genoegen, zeven en zeventig ambtenaren(essen) des avonds aanwezig te zien, allen verlangend te luisteren naar en te leeren van het programma, uitgevoerd door oud. Paul Vorkink en zuster Riet, alsmede de zusters Nijkiel en van Kwawegen en hare bekwame assistenten vanuit verschillende gemeenten.

Vrijdagmorgen 10 uur v.m. kwamen vijf en tachtig leden der Z.H.V. te zamen en bespraken de vraagstukken van deze groote energieke organisatie. De zusters Zippro en Dirkmaat brachten zeer bekwaam het nieuwe programma naar voren alsmede de lesdoeleinden en stonden de zusters in haar problemen aangaande werk en lesvoorbereiding met goeden raad terzijde. Achter het Z.H.V. programma werd de leidende hand van zuster Murdock gevoeld en gewaardeerd. Vrijdagavond was ook de Z.H.V. vertegenwoordigd door zusters der Leidsche gemeente, die opvoerden „Trouw aan 't Geloof.” Onder leiding van de broeders Riebeeck, Diender, Schippers en Overdiek werd door de Genealogische vereeniging een A.B.C. Schets gegeven, hoe tempel-, familie- en groepslijsten dienen te worden gereedgemaakt, alvorens naar den tempel te worden gezonden. De avond was zeer interessant en leerzaam.

Zaterdagmiddag zaten de zendingen aan een echt Hollandschen maaltijd aan, bereid door de Z.H.V. van Overmaas. Liederden, toasten en grappige verhalen maakten den middag zeer gezellig. Om 3 uur n.m. kwamen de ambtenaren- en leeraars (essen) van de O.O.V. der geheele

zending onder leiding van zuster J. Riet en broeder E. Heining bijeen. Vraagstukken werden besproken en nieuwe plannen voor het komende seizoen uiteengezet. Een goede opkomst gaf blijk, hoe het belang voor O.O.V.-werk in de zending toeneemt.

Zaterdagavond werd door het Amsterdamsche koor de opera „Martha” opgevoerd onder toezicht van de O.O.V. Een tjokvolle zaal luisterde naar de schoone muziek van de opera en de aandacht aller aanwezigen werd geboeid door de schitterende wijze, waarop alle hoofdrollen in opera en koor werden uitgevoerd. De costuums en decors getuigden van het ontzaggelijke werk, hetwelk werd verricht, ten einde de opera van begin tot einde een vreugdevol succes te doen zijn. Het was reeds lang de droom van zuster Murdock, „Martha” in Holland opgevoerd te zien en hier was de verwezenlijking. Haar zij dank verschuldigd voor haar hulp en onvermoeide pogingen om alles tot in de puntjes bij te schaven en toe te zien, dat het alles vlot verliep.

Zondagmorgen om 8.45 uur kwamen ongeveer 150 dragers van het Priesterschap bijeen en luisterden naar de instructies van Oud. Harry Kranendonk, Priesterschapsoverziener, alsmede naar President Murdock. Een model-huisbezoek werd getoond door broeder en zuster Diender en gezin en broeders Claus en Mieremet van den Haag.

De drie bijeenkomsten van den Zondag waren zeer goed bezocht en er heerschte een goede geest. Drie en twintig sprekers(sters) gaven getuigenis van de waarachtigheid van het Evangelie en de vergaderingen werden opgeluisterd door het schoone gezang van de vereenigde koren der zending en het zendingenkoor.

Een goed bezochte sportdag onder leiding van zuster J. Riet en broeder E. Heining en hun assistenten in den warmen zonneshijn bood ieder een kans, beter met anderen bekend te geraken, de longen te oefenen door gemeenschappelijk zingen en deel te nemen aan spelen en ander vermaak.

Maandagavond voerde de tooneelclub van Rotterdam onder de uitmuntende leiding van broeder W. Panman voor een meer dan tjokvolle zaal „Najaarsstormen” op. Het was een nimmer te vergeten avond en een ieder was verheugd over het prachtige spel van alle deelnemers.

Wij waardeeren ten zeerste het doeltreffende werk van zuster J. Riet, die het conferentieprogramma samenstelde, toezicht had over het geheele J.V.O.O.V.-programma en op ongewone wijze met haar mooie talenten van dienst was. Broeder Heining hield in zijn mooi leiderschap en goede medewerking de toorts der J.M.O.O.V. hoog. Zusters Zippro en Dirkmaat leidde de Z.H.V. tot nieuwe hoogtepunten van toewijding en arbeid. Broeder Riebeek en andere leden van het bestuur brachten de genealogische pogingen op hooger peil. Zusters Nijkiel en van Kwawegen droegen de Jeugdwerk-banier tot het juiste doelwit. Broeder en zuster H. Ylst van Amsterdam, die de schitterende costuums van „Martha” in recordtijd wisten te vervaardigen, verdienen bijzonderen dank, alsmede de vertaler der opera, broeder J.

Strietman van Amsterdam. Broeder en zuster H. Bakker alsmede broeder H. Berghuis verzorgden de instrumentale- en zangleiding, zagen toe op een regelmatig afwerken en verdienen voor dat prachtige werk een stevigen dankbaarheidshand. Maandagavond was een groot genoegen door het tooneelstuk, zoo bekwaam geleid door broeder Panman. De schitterende zang van de vereenigde koren onder de bekwame leiding van broeder D. Riet en zuster K. Claus was een waar genoegen.

Wij zijn dankbaar jegens de Priesterschap, padvindders, zendingen en leden voor de meesterlijke wijze, waarop de orde tijdens de conferentie werd gehandhaafd. Wij zijn dankbaar jegens allen, die deelnamen en niet minder dankbaar tegenover onzen Hemelschen Vader, Die de conferentie met Zijn geest zegende, want de Geest biedt leven en begrip. Mogen wij allen zijn aangeemoedigd tot betere werken en in nederigheid voortgaan en met liefde in ons hart besluiten, Zijn geboden te onderhouden.

— Franklin J. Murdock.

* * *

GROETEN VAN DEN PRESIDEERENDEN BISSCHOP

De Presideerende Bisschop der Kerk, Oud. LeGrand Richard schrijft o.m. het volgende:

„Wilt u mij bij al uw medewerkers in de zending, zoowel de zendingen als de leden, herinneren. Ik vermoed, dat niet vele der thans aldaar wonende leden mij kennen, maar ik zal Holland en zijn volk nimmer vergeten. Zoals u weet, vervulde ik

daar twee zendingen en vele dier goede oude Hollandsche leden waren voor mij als vaders en moeders en mijn dankbaarheid jegens hen voor hun wonderlijke vriendelijkheid zal nimmer verminderen.

Moge de Heere u in uw bediening blijven zegenen en mogen Zijn keurzendingen immer met de heiligen aldaar zijn.”

* * *

„De Weg tot Volmaking”

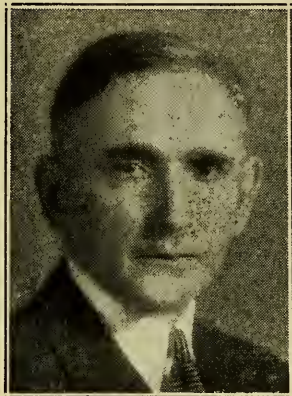
Personen, die alsnog in het bezit wenschen te worden gesteld van het boek „De Weg tot Volmaking”, gelieve dit op te geven aan de Nederlandsche Zending, Boekenafdeeling, Laan van Poot 292, Den Haag.

Kameraadschap

(Vervolg van blz. 227)

meester zouden worden. Ik zeide: „Er zijn hier vanmiddag enkele jongens, die hier niet behoeften te zijn”.

Nadat we een uur te zamen hadden doorgebracht, zeide ik: „Ik zou willen, dat jullie nog een poosje

Oud. Bennion, een bekwaam onderwijzer en zakenman, is assistent van den president van de Utah Power and Light Company en woont te Salt Lake City. Vroeger Kerkcommissaris van Onderwijs, is hij lid van het algemeen hoofdbestuur van de Deseret Sunday School Union en het algemeen onderwijsbestuur der Kerk. Na aan de Universiteit van Utah te zijn afgestudeerd, bezocht hij de Chicago Universiteit, ontving zijn doctorstitel in de Kunsten aan de Columbia Universiteit en werd aan de Universiteit van Californië doctor in de Wijsbegeerte. Hij is een populair spreker en heeft verscheidene boeken geschreven.

bleven. Ik wil, dat een twaalfstal blijft en laat mij naar je luisteren”. Daarin stemden zij toe. Veertien bleven. Ik zal die groep nimmer vergeten, omdat er vijf onder waren,

die daar voor hun gansche leven moesten blijven. Terwijl we daar rond de tafel zaten, spraken we over alles en nog wat, totdat het ijs brak. Toen zeide ik: „Mannen, indien ik jullie niet beleedig, wil je me dan eens zeggen, wat naar je meening je hier heeft gebracht?”

Ik wilde, dat u had kunnen meeluisteren, omdat u dan nimmer had kunnen vergeten de wijze, waarop ze dat deden. Ik zie nog den kleurling voor me, die me achterna kwam en zeide: „Mijnheer Bennion, u moet me een ding beloven.” — Ik heb het nooit in een boek gelezen; het is een slecht taaltje, maar een prachtgedachte: „Maak je toch niet wijs, dat niemand er nooit achter zal komen”. Ik kon het niet beter weergeven dan zoo. Zijn oogen straalden, toen hij het zeide. Tweemaal nog kwam hij naar me toe en zeide: „Mijnheer Bennion, u moet beloven, het hun te zeggen. Maak jezelf toch niet wijs, dat niemand er nooit achter zal komen”.

Terwijl wij daar rond de tafel zaten, gaven ze me zooveel, dat ik er niet een tiende van kan overbrengen. Het was als een laboratorium en alles kwam los; doch wat ze allen zonder uitzondering zeiden, was: „Wij zijn hier gekomen, doordat wij ons met verkeerd volk hebben opgehouden”.

Ik haal deze twee uitersten aan — een ouden man, wiens leven bijna aan het einde van het pad is gekomen, in de negentig en hij dankt de Voorzienigheid dat hij vrienden heeft; en een groep jongens, van wie enkelen het nimmer tot iets zullen brengen, wellicht anderen wel. Zij willen toegeven, dat zij nu doormaken en nog zullen moeten doormaken het gevolg van het zich ophouden met verkeerd volk.

Ik zal uw volkje niet mogen kiezen en soms weet u niet, waar u terecht komt. Doch naast den invloed van hun moeder denk ik aan de kameraadschap, welke mijn kinderen kiezen in die jaren tusschen vijftien en

achtien. Op die wijze wordt hun leven gemaakt of gebroken. Geen jongen is veilig tusschen een troep leegloopers.

Op zekeren avond reden wij langs een hoofdek en daar hadden twee kleine jongens zich aan den kant van den weg geïnstalleerd. Zij hadden een waterpistool en terwijl zijlangs-reden, richtten zij dat door het open raam en raakte de menschen achter in den wagen. Dat is leuk; maar stelt u zich voor, dat deze jongens drie jaar later er toe komen, de wagens, die langs komen, op te houden en een dollar of twee te eischen voor eigen vermaak.

Wij reden op zekeren avond naar de andere zijde van den heuvel, waar verleden December een vliegtuig was verongelukt. Indien het tien of vijftien voet hooger had gevlogen, zouden alle passagiers heden nog in leven zijn. Het kleine verschil, een jaar hier, iets hooger daar, een vriend hier en de geheele loopbaan wordt gewijzigd. God gaf u, jonge menschen, de kennis om te weten dat het verschil tusschen het gaan hier en het gaan daar zoo klein is, dat je het vaak nauwelijks kan zien.

Toen ik naar de Universiteit van Utah ging, zat ik naast een jongen tijdens algebra-les — een fijneren jongen had ik nooit eerder ontmoet; zijn vader en moeder waren van het zout der aarde. Laat me een aantal jaren overslaan. Den dag, waarop ik aan de Universiteit van Californië was afgestudeerd, vermeldten de kranten dat feit. Mijn foto stond in een kolom met de mededeeling, dat de universiteit mij dien dag den doctorstitel had toegekend. In de volgende kolom stond de foto van dezen jongen, die in San Quentin zou worden ter dood gebracht.

Zeg me niet, dat dit theorie is. We zaten samen in een klas, naast elkaar. Toen gingen we naar 't gym. Wij deden wat alle jongens graag doen. Het duurde niet lang, of ik hoorde hem zeggen — het klinkt me nog in de ooren — „Laten we vandaag niet naar school gaan. Laten we de stad in gaan.” Ik wist, hoe zijn vader en moeder moesten tobben om hem op school te houden. Hij ging de stad in. Daarna ging hij vaker de stad in. Om wat te doen?

Hij was tot de ontdekking gekomen, dat hij gelukkig was bij spelen in een pool; en toen dat steeds beter ging, wilde hij wat geld inzetten. Hij won wel eens; en dan verloor hij weer. En toen hij verloor, moest hij betalen; en hij ging uit om dat geld te krijgen. Ik hoef omtrent dat lang verhaal niet in bijzonderheden te treden. Hij verviel van een kans om aan zijn spelverplichtingen te voldoen tot het berooven van een bank, het grijpen en dooden van een man, die zijn vrijheid in den weg stond en daarna tot de gevangenis te San Quentin en zijn terdoodveroordeeling aldaar.

Laat ons enkele letters van Kame-raadschap eens beschouwen:

De eerste K. is wat ik noem de K van kans (in de beteekenis van toeval). Wilt u zoo goed zijn om uw vriendenlijst te raadplegen? Wie zijn uw vrienden en hoe bent u aan hen gekomen? Ziet u soms niet eens achterom en stelt uzelf vragen? Het is een kans. Toen ik nog toezicht had op de scholen der Kerk en er moest een onderwijzer worden gezonden naar Arizona of Nevada, zeide ik: „Bent u gewillig — indien het een jongeman was — daar in Arizona een jong meisje te huwen?” Dan begon hij te lachen. Zoo nu en dan moest er een meisje naar de Big Horn Academie in Wyoming. Dan zeide ik soms: „Zijn u en uw familie er op voorbereid dat u, wanneer u daar heen gaat, er ook blijft?” Dan antwoordde ze soms: „Maar ik ben niet van plan er te blijven.” Maar mijn antwoord was dan: „Wees daar niet zoo zeker van; misschien zul je hem daar ontmoeten.” U gaat naar een bal en danst daar met iemand, die precies met u in den pas blijft. Het leven wentelt zich op zulke gebeurtenissen.

Waar hebt u de vrienden, die u hebt, ontmoet? U gaat naar een feest en gluurt met een oog en daar zit iemand. Een blik komt terug. Niemand kan het oog beheerschen. Niemand weet, hoe het oog werkt of wanneer het doeltref. Ik zeg hiermede niet, dat u den levensweg moet gaan en hier en daar en overal maar moet rondgluren. U kunt voortgaan en er niet aan denken, dat u kijkt en iemand vangt een blik op en er gebeurt iets.

Er ligt veel in een omstandigheid opgesloten.

Mijn dochter, die getrouwd is, ging naar kantoor en daar ontmoette ze den jongeman, in wien ze belang ging stellen. Veronderstelt, dat ze eens niet daar was gaan werken? U maakt een visite bij een tante van uw oom en daar zijn bezoekers van uw achterneefs zijde. U gaat er niet heen, om iemand te ontmoeten, maar hij komt opdagen. Kans is een voorname factor in het leven; bedriegt uzelf niet; maar weet u, soms leven wij, alsof het het voornaamste in het leven is en wij ontmoeten

onze vrienden bij toeval. Ik heb met jongens gepraat en hun gevraagd: „Waarom ga je juist met dien jongen mee?” Bijna steeds was het antwoord: „Ik ben toevallig met hem in kennis gekomen”. Het leven is te vol met die „toevalligheden.”

Ik wil van die eerste K, de K van kans, afstappen. De tweede K is de K van keuze. Hoe meer ik het evangelie bestudeer, hoe meer ik geloof, dat het zich alles concentreert op dat wonderlijke beginsel van den vrijen wil — des menschen voorrecht tot kiezen. Er is een jong stel in onze organisatie, waarmede ik thans op vertrouwelijk voet sta. Zij blikken een der ernstige keuzen, welke zij ooit hebben gemaakt, in 't gelaat. Hij is juist terug van een zending. Hij heeft werk en zij ook.

Zij geven genoeg om elkander, om zich voor het leven te verbinden, maar hij wil zijn onderwijs voltooien. Hij wil naar het Oosten om voor ingenieur te studeeren en hij zegt: „Zal ik gaan?” Zij komt binnen en zegt: „Zal ik hem laten gaan?” Dan zegt ze: „Zal ik met hem meegaan? Denkt u, dat we het zouden kunnen stellen, als we samen gingen? Het is voor tenminste vier of vijf jaar.”

Ik vraag: „Wat ben je van plan, jongedame?” En ze antwoordt: „Ik wil dat hij wordt, wat hij gaarne wenscht. Dat wil ik niet tegenhouden. Maar ik wil niet wachten. Ik heb al twee jaar gewacht, toen hij op zending was. Ik geloof, dat ik liever me er vier jaar doorheen wil worstelen, als hij aan het einde van dien tijd zich kan verheffen tot wat ik weet, dat in hem is. Ik wil liever die vier jaar doortobben, dan voor de rest van mijn leven maar middelmatig te blijven”.

Ik zeide: „Jongedame, daar doe je wijs aan. Waarom ga je niet? Ik geloof, dat je moet gaan”. Ik ben niet profetisch genoeg om in de toekomst te zien, maar ik zie visioenen van een jong stel, wat moeilijkheden, wat opofferingen, doch aan het einde van de vier jaar een jonge man als ingenieur, twintig jaar verder in een verantwoordelijke positie, en een jonge vrouw, gelukkig, omdat zij de opoffering wilde maken.

Keuze is een wonderlijk iets. Laat ons het in concrete termen overzetten. Hoeveel menschen kent u eigenlijk van de tienduizend, die in uw omgeving wonen? Welke vrienden hebt u gekozen en waarom? Ik wil u graag die vraag stellen, terwijl u jong bent. Waarom niet eens rondgezien om te weten te komen, welke vrienden u aangebracht wilt zien op de lijst die u gaat bijhouden. Dat is een zaak van keuze. Er is geen jongen, die niet uit kan gaan en binnen een paar dagen tien andere jongens ontmoet, waarvan een zijn gansche leven anders zal maken.

Voor mij is de openbaring geweest om te weten te komen hoe goede menschen zijn; tracht ze te leeren kennen. U blijft op den achtergrond. U vraagt U af, of u ze

wel zult durven ontmoeten. U aanzelt. Laat mij u dien practischen toetssteen aan de hand doen. Hoevelen uwer hebben waarlijk gezeten bij uw bisschop, uw stake-president? Dat kunt u; en u kunt andere menschen leeren kennen, welke u graag wilt kennen.

Edward Bok, die later een der meest vooraanstaande mannen in Amerika werd, kwam hier als Hollandsche jongen. Hij zeide, dat hij alles, wat zich in zijn leven ontwikkelde, te danken had aan het feit dat, toen hij nog een jongen was, hij er op uit ging, om de menschen te ontmoeten. Hij zeide: „Ik zal nimmer den dag vergeten, dat ik al mijn moed verzamelde en mijzelf bij President Theodore Roosevelt aanmeldde. Mijn vrienden zeiden, dat ik niet wijs was. Ik heb nimmer een vriendelijker ontvangst gehad dan hij me gaf en je zou niet beter hebben geweten, of hij was een stadsgenoot van je”. U hoeft niet bang te zijn voor de menschen. Het kan zijn, dat zij de gelegenheid zegenen, dat zij met jonge menschen als u kunnen zitten praten.

De ruimte laat niet toe om ook maar even melding te maken van een schare vrienden, die u uit 's-werelds grootste boeken — vrienden van gisteren — van alle tijden, willen ontmoeten.

Dus is de tweede K van Kameradschap keuze. Hebt u ooit het soort jongen ontmoet, dat u verhief? Ontmoet u het soort menschen, waarop u trotsch bent of waarmede gelukkig of is die vriendschap maar bij toeval? Denkt dus wel aan de K van kans en de K van keuze.

Beschouwen wij nu een ander woord, daaraan nauw verwant. Het is een der schoonste woorden; het raakt het leven in al zijn phases. U hebt ongetwijfeld door alle eeuwen heen kunnen lezen over de schitterende eigenschappen van den mensch. Het verveelt me nimmer, die wonderlijke geschiedenis van Jonathan en David te lezen. Jonathan had koning kunnen zijn — dat

was zijn goed recht. Hij verkoos dit niet. Hij maakte bezwaar door zijn vriendschap met David. Hun geschiedenis is een der rijkste voorvallen in de wereld.

Dit woord zweeft in de sfeer van de sport. Het gaat werken, wanneer u een jongedame mee uit neemt. Het werkt, wanneer u de gastvrouw bent van een jongeman, wanneer hij u bezoekt en wanneer u tot vader en moeder spreekt. Nu hebt u het geraden. Het is de ridderlijkheid van kameraadschap. Ik geloof, dat een der schoonste complimenten, welke ik ooit heb hooren maken, werd gegeven aan het graf van een man, omtrent wien men zeide: „Hij behandelde zijn verloofde alsof het zijn zuster was en hij behandelde zijn zuster, alsof het zijn verloofde was”. Al zou ik een boekdeel schrijven, dan had ik het niet beter kunnen zeggen dan zoo. Zoekt voor mij den jongeman op, die zijn zuster zou willen behandelen, alsof het zijn verloofde was en dat is het totaal van ridderlijkheid.

Ridderlijkheid is iets wonderlijks. Wanneer een man den geest van ridderlijkheid heeft, dan zal hij een meisje niet anders uitnemen dan tot haar eer. Er is niets gewoons of goedkoops in, wanneer een jongedame in den geest van ridderlijkheid een jongeman van haar gezelschap laat genieten.

Wilt u nog een andere gedachte aanvaarden — gij jonge menschen, in de Kerk geboren: ik sta nimmer voor een jong paar, dat den eed aflegt, welke zooveel voor hun toekomst beteekent, zonder aan het einde van den dienst te zeggen: „Ik hoop, jongelui, dat gij elkander in dit leven zoozeer zult beminnen, dat gij voor de eeuwigheid vrienden wilt zijn”. Indien ik een Heilige der laatste dagen-jongen of -meisje was, zou er iets zijn, wat ik graag wilde doen. Er is een altaar, dat meer waarde heeft dan eenig andere plaats ter wereld. God zegene de jeugd van Israël met den geest van ware ridderlijkheid, dat zij de tradities van hun vaders en moeders zullen eeren door hun levensgezel of -gezellen in het Huis des Heeren te kiezen.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

Ontslagen en benoemingen

Op 1 Juni j.l. werd Oud. Joseph P. Lambert als assistent-redacteur van *De Ster* ontslagen. Sinds September 1937 was hij als zoodanig werkzaam en heeft prijzenswaardig werk verricht. Tijden

het laatste jaar arbeide Oud. Lambert eveneens als ass.-secretaris der zending. Hij zal nu als senior-ouderling in Utrecht zijn zending voortzetten.

Als opvolger van Oud. Lambert werd als assistent-redacteur aangesteld Oud. Harry Kranendonk, die onlangs op het zendingskantoor werd tewerk gesteld.

Oud. Boice Carr, die sinds Maart 1936 in de Nederlandsche Zending arbeidzaam was, werd 28 Mei j.l. van zijn zending ontslagen, ten einde naar zijn tehuis in Berkeley, Californië, terug te keeren.

Utrechtsch gemeentebestuur gereorganiseerd

De laatste twee jaar heeft broeder B. v. d. Hazel als gemeentepresident te Utrecht gearbeitet met als raadgevers Dirk Anjewierden Jr. en P. Dirkmaat. Br. D. Anjewierden Jr. werd op 29 Mei j.l. als gemeentepresident ondersteund met P. Dirkmaat als eerste en Jan Copier Jr. als tweede raadgever.

Ingezegend

Op 1 Mei j.l. werd door broeder Pouwel van Komen ingezegend het dochttertje van Willem van Komen en Cornelia van Komen-Klooster. Het ontving den naam Maria Beatrix.

Overleden

Op 27 Mei j.l. overleed te Groningen Heykiena Henderika v. Komen, dochttertje van Willem v. Komen en Cornelia v. Komen-Klooster. Zij werd 3 Augustus 1936 geboren. Onze deelneming gaat

uit naar de ouders bij dit smartelijk verlies en vragen, dat zij kracht naar kruis zullen ontvangen.

Juni-conferentie

Deze conferentie, welke van 2 t/m 6 Juni j.l. werd gehouden, was in alle opzichten een geestelijk feest. De bijeenkomsten van Zondagsschool en Jeugdwerk op Donderdag mochten zich in een zeer groote opkomst verheugen. De laatste vergadering besloot met een zeer gezellig samenzijn. In de door de Z.H.V. gehouden vergaderingen ontvingen alle aanwezigen zeer rijke leeringen, terwijl ook de opkomst van de ambtenaressen — gezien het ongewone uur, waarop de eerste bijeenkomst begon — zekerlijk zeer bevredigend te noemen is. Een leerzaam programma-avond boden de Z.H.V. en Genealogische Vereeniging dien Vrijdagavond.

Onder leiding van de O.O.V. werd Zaterdagmiddag een instructievergadering gehouden voor O.O.V.-werkers, terwijl het Amsterdamsche zangkoor dien avond de opera »Martha« opvoerde. Dit koor heeft onder bekwame leiding kunnen bewijzen, wat samenwerking en doorzetting kunnen tot stand brengen. Dien avond werden eveneens de activiteitsonderscheidingen uitgereikt.

De Zondagmorgenbijeenkomst, eveneens onder leiding der O.O.V., bood onderwerpen omtrent het doel en de mogelijkheden dier organisatie.

De leiding der middag- en avondvergaderingen berustte bij President F. J. Murdock en men hoorde van verscheidene leden der zendingsbesturen, zendingen en enkele plaatselijke leden. Pres. F. J. Murdock sloot de rij sprekers.

De gezamenlijke koren alsmede het zendingenkor hebben zeer veel tot het welslagen der Zondagbijeenkomsten bijgedragen.

Maandag d.a.v. werd een goed geslaagde sportdag gehouden. De Rotterdamsche O.O.V. voerde dien avond voor een zeer talrijk publiek het stuk »Najaarsstormen« op. Deze prachtige tooneelavond was een waardig slot aan een conferentie, welke alle aanwezigen zeer lang in het geheugen zal blijven.